

66. Raamattuluento: Lopulla matkaa

Alkurukous

Väkevä Jumala! Sinä olet totuus ja tahdot totuutta salatuimpaan asti. Tuomme nyt ensiksi eteesi kansamme vaikean vamman ja pyydämme että sinulla olisi vielä kärsivällisyyttä ja armoa jaettavana nyt niin syvällä kuoleman yössä nukkuvalla kansallemme. Ole armollinen! Siunaa tämäkin yhdesäolomme ja anna Henkesi vaikuttaa kuulijoissa ja lukijoissa tahtosi mukaista hedelmää. Lohduta heikkoja ja vajavaisia lapsiasi. Jeesuksen Kristuksen nimessä: Amen.

Mihin olemme matkalla?

Maassamme on tapahtunut sotien jälkeen paljon edistymistä ja tervettä muutosta monilla elämänalueilla. Olemme vaurastuneet vuosikymmenien aikana ja nousseet samalle tasolle monien muiden Euroopan valtioiden rinnalle. Koulutusjärjestelmämme on maailman huippua. Teknitaloudellinen osaamisemme on erinomainen. Olemme tieteessä ja taiteessa maailman kuuluja. Meillä on maailmankuulut muusikot: klassisen musiikin säveltäjät, esittäjät ja kapellimestarit. Arkkitehtuurimme on kuuluisaa vuosikymmenien ajoilta. Suomi on yhä turvallinen maa. Sosiaalinen järjestelmämme on hyvä. Suuri osa kansastamme kuuluu kirkkoon tai muuhun hengelliseen yhteisöön. Olemme myös urheilukansaa. Maamme on luonnoltaan hyvin kaunis, on suuret metsät, järvet ja tunturimaisemat, suot ja lakeudet. Tämä on ollut aiemmin kuin lintukoto kansallemme. Monet asiat ovat Suomessa muualta katsottuna suorastaan kadehdittavia. Mitä kaikkea muuta meillä onkaan?

Mutta kun tarkastelemme kansamme muita, hieman piilossa olevia ominaisuuksia, tilanne on jo aivan toinen. Olemme monilla elämänalueilla suoranaisessa rappiotilassa. Jumalan sanan valossa elämme moraalisestikin syvällä saastaisuudessa. Jumalan sanan arvovalta kielletään usein jopa sen opettajien keskuudessa. Ne jotka rumimmin osaavat pilkata Jumalan sanaa ja saattaa se kyseenalaiseksi, jopa naurunalaiseksi, nostetaan usein suureen teologiseen arvoon ja kunniaan.

Taloudellinen eriarvoisuus on saanut meillä kohtuuttomat mittasuhteet. Moni suomalainen johtaja elää ökyrikkauudessa lahjuksien, bonusten, kannustusrahojen ja muiden sellaisten kyseenalaisten järjestelmien avulla. Saadut edut on lisätty muutoinkin korkeaan palkkaan. Tämän lisäksi monilla rikkaille johtajilla on useita erilaisia virkoja ja johtokuntapaikkoja yhä suurempien tulojen kasaamiseksi. Silti nämä samat henkilöt saattavat vaatia palkkamalattia heikossa taloudellisessa tilassa kamppailevilta työntekijöiltä. Terve johtajuus on hukattu.

Työttömyys lisääntyy koko ajan ensisijaisesti talousjohtajien ja hallinnon kyvyttömyyden tähden. Hallitus ja eduskunta ovat kyvyttömiä ratkaisemaan nykyisiä ongelmia. Rikollisuus kasvaa sen sijaan nopeaa vauhtia. Alkoholisoituminen ja huumeiden käyttö ovat jo hallitsemattomia. Maanteillä hallitsee suoranainen terrori.

Karkea saastaisuus sukupuolielämän alalla on jo nyt suorastaan kunniallinen asia, eikä enää hävettävä asia. ”*Heidän loppunsa on kadotus. Vatsa on heidän jumalansa ja häpeä heidän kunniansa, ja he ajattelevat vain maallisia asioita*” (Fil. 3:19). TV- ja elokuvateollisuus syytävät rivoutta ja kaikkea muita tervettä elämää tuhoavia malleja koteihimme, jopa lasten ja nuorten ulottuville. Ras-kaudenkeskeytyksiä, abortteja, tehdään Suomessa vanhempien tahdosta ja yhteiskunnan hyväksymänä noin 10 000 vuosittain. Avioliitto ei ole enää kunniaissa. Harva liitto kestää enää avioparin elinikää. Myös avoliitot ovat tulleet yleisiksi jopa uskovien keskuudessa. Tällaisissa liitoissa olevia sanottiin aiemmin susipareiksi. Aikamme ihmiset eivät kasva enää henkisesti ja hengellisesti täysi-ikäisiksi, joten pitkäaikainen sitoutuminen tulee mahdottomaksi. Jumalan käskyt on hylätty. Arki- ja pyhäpäivät ovat keskenään samanlaisia työpäiviä. Jos sunnuntaita, Herralle pyhitettyä lepopäivää, ei vietetä työntouhussa, se vietetään tavaratalo-ostoksilla, tai muussa ajanvietteessä.

Niin malliset kuin hengelliset päättäjämme ovat joutuneet syvään alennustilaan. Profeetta Jesaja ennusti tämän surkeuden jo kauan sitten: ”*Minun kansani käskijät ovat lapsia, ja naiset sitä hallitsevat. Kansani, sinun johtajasi ovat eksyttäjiä, he ovat hämmentäneet sinun polkujesi suunnan.*” (Jes. 3:12). Nämä sanat pätevät erityisesti poliittisiin johtajiimme. Kun pitäisi hakea apua Herralta, Jumalalta, luotetaan omaan viisauteensa ja omiin kykyihinsä. Ne ovat heidän epäjumalansa. Se on aina turmion tie.

Hengellinen julistus on sanomaltaan jo pääosin sääliä. Jumalanpalvelusten saarnojen anti tai vaikkapa radion hartaushjelmien opetuksien sisältö ovat usein äärimmäisen ala-arvoisia. Evanke-liumi on hukassa ja se on korvattu usein loppumattoman typerillä jutuilla ja tarinoilla. Puhujilla ei ole aina itsellään alkeellisintakaan käsitystä hengellisistä asioista. Ja juuri heitä valitaan usein hartausohjelmien puhujiksi. Kansamme hengellinen tila on kauheampi kuin vanhan ajan Sodomian ja Gomorran kaupunkien. ”*samoin kuin Sodoma ja Gomorra ja niiden ympärillä olevat kaupungit, jotka samalla tavalla kuin nekin harjoittivat haureutta ja eksyivät luonnottomiin lihanhimoihin, ovat varoittavana esimerkkinä, kärsiessään iankaikkisen tulen rangaistusta.*” (Juud. 1:7). Itse asias-sa tilamme on paljon noita kaupunkejakin synkempi, sillä tämä kansa tekee sellaisiakin syntejä, joita Sodomian ja Gomorran väki ei edes tuntenut. Jeesus sanoi eräiden Israelissa olevien kaupunki-en tilan tuomiopäivänä olevan kauheampi kuin noiden mainittujen kaupunkien, jos nämä kaupungit eivät ota vastaan Kristuksen evankeliumia. Tällaisia kaupunkeja on aikanamme runsaasti myös Suomessa. Monestakin kaupungista voi sanoa sen, minkä Jeesus sanoi: ”*Totisesti minä sanon teille: Sodomian ja Gomorran maan on tuomiopäivänä oleva helpompi kuin sen kaupungin*” (Matt. 10:15).

E erityisen järkyttävä on Kristukseen kastettujen tuomiopäivä niille, jotka eivät ole ottaneet elämänsä aikana vastaan Jeesusta Kristusta Herrakseen ja Vapahtajakseen. He kuolevat kääntymättöminä ja uskosta osattomina, vaikka valheopettajat heitä kilvan autuaiksi kiittelevät.

Tällaisessa hengellisessä, henkisessä, moraalisisessa ja taloudellisessa tilassa rakas kansamme makaa nyt. Suunnanmuutokselle ei näy loppua. Ja tämä kaikki on vasta lopullisen romahduksen alkua. Maa käy turvattomaksi. Kaikenlaiset kauheudet vain lisääntyvä, kun samalla virkavaltaa vähennetään. Muun muassa talousrikoksia ei kykene enää kukaan selvittämään. Ihmiset pelkäävät, mikä tätä maata ja kansaa kohtaa. Moni pelkää sisimmässään itänaapurimaan, Venäjän, toimia. Eli, entäpä jos...?

Työttömyys lisääntyy Suomessa yhä kiihtyvämällä nopeudella. Työtä ei ole, eikä rahaa. Ja mikä sai tämän aikaan? Perussy on Jumalan sanasta luopuminen. ”*Missä ilmoitus puuttuu, siinä kansa käy kurittomaksi...*” (Sananl. 29:18). Toisaalta monet maamme uskovat ovat käyneet hengellisesti veltoiksi ja maailmanmielisyys on syönyt Hengen voimat. Kestävään rukouselämään ei ole enää monellakaan edellytyksiä. Harvat rukoilevat niin kuin Isä tahtoo. ”*Tulee aika - ja se on jo nyt - jolloin kaikki oikeat rukoilijat rukoilevat Isää hengessä ja totuudessa. Sellaisia rukoilijoita Isä*

tahtoo. Jumala on henki, ja siksi niiden, jotka häntä rukoilevat, tulee rukoilla hengessä ja totuudessa." ” (Joh. 4: 23,24). Mutta juuri nämä rukoilijat ovat käyneet harvinaisiksi. Jos tämän kansan keskuudessa olisi totisia rukoilijoita enemmän, maamme eläisi ihmeellisiä aikoja. Nyt totisista rukoilijoista suurin osa jo nukkuu. He jopa luulevat, ettei jatkuva rukoileminen ole niin kovin tärkeää, vaikka Sana siihen kehottaa: ”*Olkaa toivossa iloiset, ahdistuksessa kärsivälliset, rukouksessa kestävä*.” Tai uudemman käännökseen mukaan: ”*Toivokaa ja iloitkaa, ahdingossa olkaa kestäviä, rukoilkaa hellittämättä.*” (Room. 12:12). Juuri Herraan uskoville kuuluu kehoitus: ”*Heräjä sinä, joka nukut, ja nouse kuolleista, niin Kristus sinua valaisee!*” ” (Ef. 5:14).

Moni uskova sanoo antaneensa elämänsä Jeesukselle, mutta on antanut sen kuitenkin maailmalle, viihteelle ja helpolle elämälle, sen alueen tavarataloketjuille ja muulle kulutuskiikolle, ja mikä pahinta: omalle itsekkyydelleen.

Jossakin vaiheessa, aivan lähellä, on se aika, jolloin maailman Jumalakielteisyys kasvaa niin voimakkaaksi, että elävien, Herraan uskovien, vainot tulevat vääjäämättömästi toteutumaan. ”*Kenen osana on vankeus, se joutuu vankeuteen, kenen osana on kaatua miekkaan, se kaatuu miekkaan. Nyt kysytään pyhiltä kestävyyttä ja uskoa.*” (Ilm. 13:10). ”*Ja te joudutte kaikkien vihattaviksi minun nimeni tähden; mutta joka vahvana pysyy loppuun asti, se pelastuu*” (Matt. 10:22).

Tosiasia on, että Raamatun ennustusten mukaan käy juuri näin, ennen kuin Herran toinen tulemus on mahdollista. Herra ei voi tulla ennen kuin kaikki nämä tapahtuvat. ”*Älkää antako kenenkään vietellä itseänne millään tavalla. Sillä se päivä ei tule, ennen kuin luopumus ensin tapahtuu ja laittomuuden ihminen ilmestyy, kadotuksen lapsi*” (2. Tess. 2:3). Maailman nykytilanne kertoo, että Kristuksen toinen tulemus on jo oven edessä. Mutta vielä eivät ole kaikki ne ennustetut tapahtumat toteutuneet, jotka pidättävät Herran toista tulemusta. Varsinaiset suuret luonnonmullistukset maassa ja taivaalla ovat vielä edessäpäin. ”*Sillä kansa nousee kansaa vastaan ja valtakunta valtakuntaa vastaan, ja nälänhätää ja maanjäristyksiä tulee monin paikoin. Mutta kaikki tämä on synnytystuskien alkua.*” (Matt. 24:7,8). ”*Ja on oleva merkit auringossa ja kuussa ja tähdissä, ja ahdistus kansoilla maan päällä ja epätoivo, kun meri ja aallot pauhaavat. Ja ihmiset menehtyvät pelätessään ja odottaessaan sitä, mikä maanpiiriä kohtaa; sillä taivaitten voimat järkkyvät.*” (Luuk. 21:25, 26).

Nykyiset puheet ilmaston lämpenemisestä ovat vasta alkusoittoa tuleville mullistuksille. Vielä harva tiedemieskään käsittää, mitä on tulossa. Jotkut heistä jotakin tietävät, mutta eivät uskalla puhua, koska pelkäävät kollegojen pilkkaa ja häväistystä. He eivätkä uskalla kohdata mahdollista mediamylläkkää ja ihmisten reaktioita.

Ei yksin Suomessa eletä Jumalanvastaista elämää. Koko Euroalue taantuu yhä syvempään lamaan synnin tähden. Samoin Venäjä romahtaa lähivuosina. Ja kaikkialla ihmetellään sitä, mikä iski vaurauden keskelle. Mutta miksi juuri Suomi on niin surkeassa jamassa? Suomi on Jumalan suunnitelmassa erityisasemassa ja siksi sen kohtalo on nyt todella kova. Tulossa on jyrkkä alamäki. Ensin on näet kansalta vietävä sen lempilapsi: helppo elämä, kerskakulutus ja leivänvara. Vasta kun tämä kansa lakkaa palvomasta epäjumaliaan, rakastamasta mammonaa, ja iljetyksiään, Jumalan suunnitelma paljastuu. Mutta köyhyyden on tultava ensin. ”*Koiniks-mitta nisuja yhden denarin, ja kolme koiniksia ohria yhden denarin! Mutta älä turmele öljyä äläkä viiniä.*” ” (Ilm. 6:6). Mitta koiniks, eli noin 1 litra vehnää, maksaa tuolloin yhden denarin, joka on miehen päiväpalkka. Ja kolme litraa ohrajauhoja maksaa samoin miehen päiväpalkan, ja sillä on tultava toimeen perheenkin kanssa. Kolme ohrajauholittraa on pari kiloa näitä jauhoja. Muuta tällä rahalla ei saakaan. Nykyisin miehen keskipäiväpalkka puhtaana käteen on noin 75 euroa, naisella usein vähemmän, edellyttäen että on edes töitä. Sillä rahalla on tultava toimeen tuolla ajalla. Se tietää nälänhätää. Silloin paljastuu sekin aikamme mielettömyys, että aikanaan, osin isien käsivoimin perkaamat pellot, metsitettiin niin sanotuiksi pakettipelloiksi. Ne joudutaan raivaamaan vielä takaisin pelloiksi. Ulkomaat eivät kykene oman köyhyytensä vuoksi tarjoamaan meille ruokaa. Tämän kaiken näemme lähitulevaisuudessa, sanokoot arvostelijat mitä hyvänsä. Kerran itkien he myöntävät kaiken tulleen todeksi.

Mutta Jumalan sanaa ja voimaa ei tule turmella. Niitä ovat öljy ja viini. Ne ovat ilmaisia. Armo on ilmainen lahja: ”*Kuulkaa, kaikki janoiset! Tulkaa veden ääreen! Te, joilla ei ole rahaa, tulkaa,*

ostakaa viljaa ilmaiseksi, syökää, ottakaa maksutta viiniä ja maitoa!” (Jes. 55:1). Lapsille kuuluu rintamaito, viini, öljy ja Sanan väärentämätön maito kuuluvat aikuisille Kristuksessa.

Ajan lopulla matkasta tulee yhä vaikeampaa. Mutta emme me, Herrassa kilvoittelevat uskovat, yksin ole. Meillä on Puolustaja isän luona, Jeesus Kristus. Hän on Pyhän Henkensä välityksellä aina luonamme.

Kun aikanaan kansamme ihmisten tuska, syyllisyys ja pelot kasvavat yli äyräittänsä, he tulevat itki- en etsimään apua sieltä, missä sitä on vielä saatavilla, eli Jumalan sanaan sitoutuneiden opettajien luo. Tämä tuleva aika odottaa vielä, mutta se on jo lähellä, näköetäisyydellä.

Matkan tarkoitus

Me olemme täällä ajassa koko ajan matkalla. Matkaamme muukalaisina maailmassa. ”*Eihän meillä täällä ole pysyvää kaupunkia, vaan me odotamme ikävöiden sitä kaupunkia, joka tulee*” (Hepr. 13:14). Tämä matka tarkoittaa iankaikkista elämää.

Näin ovat Herran pyhät veisanneet:

*”Ja isänmaata ihanaa,
tää matka aina tarkoittaa,
he sinne ikävöivät.”*
(Virsi 365:2)

Tämä matka on kuitenkin täynnä ahdistuksia ja kipuja, uupumusta ja vaivaa, kaiken kaikkiaan suurta kärsimystä.

Veisaamme edelleen:

*”Myös monet murheet maalliset
vaivaavat painollansa,
ja sairaudet, puutokset
saa kantaa ruumiissansa.
On hauras maja maallinen,
astia heikko, savinen,
se kaiken kivun tuntee.”*
(Edellisestä virrestä 4. säkeistö)

Miksi näin on? Siksi että olemme hänen seurassaan, josta sanotaan: ”*Hän oli ylenkatsottu, ihmisten hylkäämä, kipujen mies ja sairauden tuttava, jota näkemästä kaikki kasvonsa peittivät, halveksittu, jota emme minäkään pitäneet*” (Jes. 53:3). Toki on ilon hetkiäkin, sanoohan sama Herra: ”*Tämän minä olen teille puhunut, että minun iloni olisi teissä ja teidän ilonne tulisi täydelliseksi*” (Joh. 15:11). Mutta kun tämä ei ole oikea kotimaamme, vaan olemme täällä outoja ja muukalaisia, saamme kokea paljon murhetta ja vaivaa. Siksi sinä, Jeesukselle rakas, olet tullut myös niistä osalliseksi. Niiden tarkoitus on kasvattaa luottamusta lopullisen päämäärän toteutumiseen. ”Minä olen sallinut sen”, sanoo Herra, kun monet vastoinkäymiset kohtaavat meitä. Herra voi viedä meiltä kaiken oman turvamme ja lohdutuksemme. Ja kun hän tekee tätä työtä meissä, me usein pelkäämme ja huokailemme. Meitä pelottaa menettää kaikki mikä on omaamme. Tähän meidät on kuitenkin kutsuttu, vaikka me usein ihmetellen kipuilemme kaikkea sitä, mitä joudumme kohtaamaan. On huolta omaisista ja rakkaista. Voi olla taloudellisia huolia. On monta muuta murhetta. Kuitenkin Hän vastaa kaikesta elämässämme ja vie lopulta kaikki hyvään päätökseen. Luotamme siihen. Hänellä on hyvä tahto meitä kohtaan. Mutta hän sanoo ahdingoissammekin: ”Minä olen sallinut sen”. Hän sanoo sen, että oppisimme luopumaan kaikista omista turhista ja surkeista rakennelmistamme ja tukipilareistamme, ja alkaisimme kuunnella Herraamme, joka ”*kaikki kaikissa vaikuttaa*” (1. Kor. 12:6). Hänellä on iankaikkisen elämän sanat. Hän opettaa meitä juurtumaan itseensä ja niin lepo ja rauha saavat meissä vähitellen asuinsijaa. Turha juokseminen ja hätäily katoavat Kristuksen tuntemisen

ihanuuteen. Hän on meidän iankaikkinen aarteemme. Missään ei ihminen saa sellaista rauhaa ja lepoa kuin Jeesuksen Kristuksen ristin katselemisessa ja hänen verensä vihmonnan alla.

Meillä on vastassa pimeyden vallat, niiden viha ja raivo. Vastassa on maailma viettelyksineen ja senkin viha ja pilkka, ja aivan erityisesti, jos se huomaa meidän olevan sille vaaraksi ja uhaksi. Meillä on kiusana myös oma turmeltunut luontomme kaikkine oikkuineen ja lankeemuksineen. Olemme itsessämme heikkoja ja avuttomia. Emme kestä omien voimiemme varassa. Varsinkin nyt, ajan lopulla, matkan lopulla, kohtaamme yhä enemmän vaikeuksia. Mutta emme saa väsyä kesken matkan. *”Olkaamme siis varuillamme. Jumalan lupaus, että pääsemme hänen lepopaikkaansa, on vielä täyttymättä, eikä yksikään teistä saa jäädä taipaleelle.”* (Hepr. 4:1).

Ainoa turva ja lohtu

Meillä on Jeesus Kristus Isän oikealla puolella. Hän on vuorilinnamme ja peruskalliomme. Vain hänessä voimme olla täysin turvassa. Hän on voimamme, syntien sovittajamme ja anteeksiantajamme. Hän on meidän ainoa lepopaikkamme. Hän on meidän elämämme. Mutta se on usein vaikeantuntuista elämää. Tässä on usein kompastuskivemme, kun kaikki pitääkin saada häneltä, eikä muita auttajia ole. Oma itsemme ei kelpaa auttajaksi, eikä mikään muukaan inhimillinen taho. Siksi vaellus yksin hänessä tuntuu kovin kyseenalaiselta. Uskonvaelluksemme vaatii siis juurtumista Kristukseen. Kun kerjäämme armoa, on syytä muistaa, että meillä on jo kaikki valmiina pelastuksemme tiellä.

Puhumme tässä aikuisille kristityille, jotka ovat jo jotakin oppineet ristin tiestä.

Palautamme nyt mieliimme pelastuksemme perusasioita. Raamattutekstit ovat kursivoitu, kuten pääosin muuallakin, jolloin ne on helpompi löytää muun tekstin joukosta. Seuraavissa raamatunlainauksissa on kristillisen elämämme syvintä sanomaa. Ne eivät ole lastenruokaa, rintamaitoa, vaan tarkoitettu täysi-ikäisille, jotka kestävät jo täyttä ja vahvaa ruokaa:

”Sillä hän on yhdellä ainoalla uhrilla ainiaaksi tehnyt täydellisiksi ne, jotka pyhitetään” (Hepr. 10:14).

”Hänet Jumala on asettanut sovitushriksi, hänen verensä tuo sovituksen uskossa vastaanotettavaksi. Näin Jumala on osoittanut vanhurskautensa. Pitkämielisyydessään hän jätti menneen ajan synnit rankaisematta, mutta nyt meidän aikanamme hän osoittaa vanhurskautensa: hän on itse vanhurskas ja tekee vanhurskaaksi sen, joka uskoo Jeesukseen.” (Room. 3:25,26).

”Minä olen Kristuksen kanssa ristiinnaulittu, ja minä elän, en enää minä, vaan Kristus elää minussa; ja minkä nyt elän lihassa, sen minä elän Jumalan Pojan uskossa, hänen, joka on rakastanut minua ja antanut itsensä minun edestäni” (Gal. 2:19,20).

”Vai ettekö tiedä, että me kaikki, jotka olemme kastetut Kristukseen Jeesukseen, olemme hänen kuolemaansa kastetut? Niin olemme siis yhdessä hänen kanssaan haudatut kasteen kautta kuolemaan, että niin kuin Kristus herätettiin kuolleista Isän kirkkauden kautta, samoin pitää meidänkin uudessa elämässä vaeltaman. Sillä jos me olemme hänen kanssaan yhteenkasvaneita yhtäläisessä kuolemassa, niin olemme samoin myös yhtäläisessä ylösnousemuksessa, kun tiedämme sen, että meidän vanha ihmistemme on hänen kanssaan ristiinnaulittu, että synnin ruumis kukistettaisiin, niin ettemme enää syntiä palvelisi” (Room. 6:3-6).

”Ja ne, jotka ovat Kristuksen Jeesuksen omat, ovat ristiinnaulinneet lihansa himoineen ja halui-neen” (Gal. 5:24).

”Mutta pois se minusta, että minä muusta kerskaisin kuin meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen ristiksestä, jonka kautta maailma on ristiinnaulittu minulle, ja minä maailmalle!” (Gal. 6:14).

Käymme pääpiirteittäin läpi luettuja tekstejä. Näitä asiasisältöjähän on käyty läpi näillä luennoilla jo monta kertaa aiemminkin, mutta ei koskaan liian usein.

Jeesuksen Kristuksen ristin sovitustyö on ainutkertainen ja riittävä tekemään ainiaaksi täydelliseksi ne jotka Jumala on erottanut maailmasta. Muuta uhria ei enää tarvita. Koko maailman synnit otettiin pois tällä yhdellä uhrilla. Tämä uhri ei tosin hyödytä niitä, jotka pysyvät epäuskossaan ja katsovat sen vähäpätöiseksi ja jopa turhaksi. Vain kutsutut saavat sen tuoman pelastuksen. Tätä pelastusta nimitetään uskonvanhurskaudeksi. Siinä Kristuksen ansio, hänen vanhurskautensa, luetaan uskovien hyväksi. He ovat sen tähden vanhurskaita, uskonsa tähden Jumalalle kelpaavia.

Mitä muuta edellisessä on sanottu? Kun Kristus kuoli ristillä, myös meidät naulittiin kasteessa samalle ristille ja meidät myös haudattiin Herramme kanssa. Olemme siis kuolleet hänen kanssaan. Koska hän kuoli, kuolimme mekin. Tämä kaikki tapahtui jo ennen kuin uskoimme, kun olimme vielä synneissämme. Ottaessamme vastaan tämän suunnattoman suuren veriuhrin, tulimme siitä täysin osallisiksi.

Lainamme selvyuden vuoksi vielä erään virkkeen Raamatusta: ”*Kasteessa teidät yhdessä hänen kanssaan haudattiin ja herätettiin eloon, kun uskoitte Jumalaan, joka voimallaan herätti Kristuksen kuolleista*” (Kol. 2:12 KR92). Kasteessa kuolimme Mestariimme kanssa. SE ON KASTE. Kun saimme uskon lahjan, meidät herätettiin haudasta Kristuksen kanssa samalla ylösnousemusvoimalla, jolla hänetkin herätettiin. Näin meidän on vaellettava tässä uudessa elämässä, eli haudan jälkeisessä elämässä. Olemme sekä kuolleet, että tehty eläviksi Kristuksessa. Koska tämä on Jumalan lupauksen sana, se on uskolla omistettava. Se on koko ajan voimassa, tuntui miltä tuntui. Kun hyväksymme tämän kaiken uskossa - sillä uskolla, jonka olemme Kristukselta saaneet - olemme elämään vievällä tiellä. Olemme samalla naulinneet turmeltuneen luontomme ristille ja kuolleet ristiin-naulittuna pois maailmasta. Paina tämä syvälle sielun pohjaan asti.

Eikö olekin yksinkertaista ja selvää? Apostoli Paavali sanoo puhuvansa näistä asioista yksinkertaisesti, että tulisi ymmärretyksi. Nämä ovat kuitenkin kristillisen opin kaikkein syvimpiä salaisuuksia.

Et voi kerjäämiselläsi, katumusharjoituksillasi, piinaamalla itseäsi monin kieltämyksin ja monenlaisilla muilla hurskailla metkuilla, koota mitään lisää tähän suunnattoman suureen pelastukseen. Kun yrität omilla, hurskaankin kuuloisilla harjoituksillasi, lisätä jotakin Jumalan lahjoittamaan pelastukseen, joudut vääjäämättömästi omavanhurskauden tielle.

Jos kaikki tuntuu kovin vaikealta, älä säikähdä ja menetä heti malttiasi, sillä vain etsimällä ja kolkuttamalla Jumalan suuret salaisuudetkin avautuvat – ja tietenkin ahkeralla Sanan tutkimisella. Älä lue Raamattua löytääksesi sieltä vain neuvoja siihen, millainen sinun tulisi olla kelvataksesi Herralle. Lue Sanaa ensisijaisesti niin, että etsit sieltä Jumalan Kristuksessa tarjoamia lupauksia. Ne vanhurskauttavat ja pyhittävät sinut. Jos yrität ojentautua Raamatun satojen käskyjen mukaan, menehdyt ja kaadut tiepuoleen. Vain Kristuksen yhteydessä kelvataan Jumalalle ja tuotetaan hyvää hedelmää.

Oletko sinä juurtunut näihin Jumalan sanan syvimpiin salaisuuksiin? Ne ovat kätkeyty aarreaitta jokaiselle joka tahtoo päästä lähelle Elämän Herraa. Näissä on Jumalan syvä viisus kätkeytynä. Ne ovat salattua mannaa Kristuksen omille, mutta ne ovat peitettyinä maailmalta ja pinnallisilta kristityiltä. Rukoile, että oppisit tuntemaan Jumalan salaisuuden Kristuksen, ja hänen täytetyn työnsä koko laajuudessaan ja merkityksessään. ”*Minä rukoilen, että Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala, kirkkauden Isä, antaisi teille viisauden ja näkemisen hengen, niin että oppisitte tuntemaan hänet, ja että hän valaisisi teidän sisäiset silmänne näkemään, millaiseen toivoon hän on meidät kutsunut, miten äärettömän rikkaan perintöosan hän antaa meille pyhien joukossa...*” (Ef. 1:17,18).

Voi kunpa näitä Jumalan sanan syvimpiä salaisuuksia aikamme janoisille ja nälkäisille sieluille moni opettaja opettaisi ja ruokkisi niillä Herran valittua kansaa.

Mutta tärkeintä on Kristuksen tunteminen. Se tapahtuu vain hänen sanansa ja kestäväen rukouksen kautta Pyhässä Hengessä.

Herra siunatkoon ajallisen taipaleesi näinä viimeisinä lopunajan päivinä.”*Herra ohjatkoon sydämenne rakastamaan Jumalaa ja odottamaan kestävinä Kristusta*” (2. Tess. 3:5).

Taivaasta kuuluu jo voitonvirsi.

Amen.